

Ben Daha Ölmedim Diyordu Aşk

— nebile-aydin · 16 Nisan 2009

// dedi ki;
...ben daha ölmedim...
oysa cebinden harcıyordu hayatı....//

kirlenen yanına inat aşkların
ekmek karşılığı seviyordu..
dalgalanıyordu,
yosun tutan kayalara çarparak....
ah!
gönül konağımın son emekçisi.....

yasak olanı değil,
ikimizin olanı seviyordu...
hasret hasret kabaran,
bakışında süngü izi taşıyan
yara bere içinde de olsa ona ait olan...
bahara kan,
aksada hicran
aşk rengine bürünüyordu...
kuş sessizliğinde dokunuyordu...

gülünce sanki,
bütün çocukların gözleriyle gülüyordu
evet,
/ben daha ölmedim/diyordu,
ölmedim...
hadi,
/gülümse beyaz beyaz/..
/delisin/.....diyordu..
/tut ellerimi/
/büyü bende/.....
ipini elinde sımsıkı tutan
uçurtmalı çocuklar gibi...
aşk,
tam da soğumuşken damarlarımda,

bu da neyin nesi ? diyordum...
neyin habercisi ?

sağırdım duymuyordum...
kördüm görmüyordum...
nadasa bırakılmış
topraklar gibi kalbi...
unutmuştu sevmek filini,
dingindi...
öfkesini kefenlemiş,
aşka doğuyordu bedeni...
sevinçleri iğreti..
dokunsam,
kilitlenecekti sazının teli...
kuzgunlar gibi nehirlerime üşüşür,
gözlerimde devirirdi geceyi...
kaldırsam kirpiklerimi,
bende buluyordu kendini..
herkesin duyacağı şekilde susuyordu...
delikanlı gibi....
/ölmedim / diyordu...
/ölmedim /sevgili"....